

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2017. évi július hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

**ítéletet:**

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és két társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.40/2016/53. számú ítéletének I.rendű és III.rendű vádlottakra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg:

- I.rendű vádlotthelyesen különös visszaesőként elítélt;
- I.rendű vádlotthelyesen legkorábban a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra;
- I.rendű és III.rendű vádlottesetében az elsőfokú bíróság által a szabadságvesztés tartamába beszámított előzetes fogvatartás záró időpontja 2016. november 21.;
- a III.rendű vádlottrészére kiadandó 1.000 (egyezer) forintot a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartani rendeli;
- az elsőfokú eljárásban felmerült és az állam által viselendő bűnügyi költség összege helyesen 107.364 (százhetezer-háromszázhatvannégy) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába I.rendű vádlottvonatkozásában beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi I.rendű vádlottat 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

A másodfokú eljárásban felmerült további 5.000 (ötezer) forintot az állam viseli.

### **Indokolás**

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen *az ügyész* I.rendű és **III.rendű vádlottak** terhére, büntetésük súlyosítása végett, míg II.rendű vádlottterhére bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása végett fellebbezett. *I.rendű vádlott és védője* felmentésért, míg **III.rendű vádlott és védője** enyhítésért jelentettek be jogorvoslatot.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn. Nyilvános ülésen jelen lévő képviselője a fellebbezést II.rendű vádlottvonatkozásában visszavonta és a hatályon kívül helyezést célzó korábbi indítványától is elállt; az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az I.rendű és **III.rendű vádlottakkal** szemben kiszabott büntetés súlyosbítását kérte.

I.rendű és **III.rendű vádlottak** védői a nyilvános ülésen - jogorvoslati nyilatkozataikat ugyancsak módosítva - elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, ennek hiányában védenek felmentését, illetőleg büntetésük enyhítését indítványozták.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel megtámadott ítéletét a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 348.§ (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. E felülbírálatnak azonban - az ügyészi fellebbezés visszavonására tekintettel - a Be.349.§ (1) bekezdése alapján nem volt tárgya az ítélet II.rendű vádlottra vonatkozó része.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

I.rendű vádlottvonatkozásában a Baranya Megyei Bíróság 2008. január 22-én kihirdetett ítéletének száma helyesen 11.B.235/2006/65., az a Pécsi Ítéltábla Bf.II.68/2008/5. számú ítélete folytán emelkedett jogerőre.

I.rendű vádlottkorábbi büntetéseinek kitöltésével kapcsolatban az ítélet 3. oldalának utolsó, valamint 4. oldalának 1. sorát, illetve a 4. oldal 2. bekezdésének utolsó mondatát mellőzte.

Mellőzte továbbá a 4. oldal 3. bekezdésének utolsó mondatát is, helyette rögzítette, hogy a feltételes szabadság 2013. július 2-án járt le.

**III.rendű vádlott** előéleti adatai közül az 5. oldal 1. és 2. bekezdéseit, illetve a 4. bekezdés utolsó sorát mellőzte.

*(I.rendű vádlott erkölcsi bizonyítványa a másodfokú bíróság iratai között 14. sorszám alatt, illetve **III.rendű vádlott** erkölcsi bizonyítványa a nyomozati iratok 991-993. oldalain.)*

I.rendű vádlottgerinc és posttraumás csípőízületi elfajulásban szenved, bal oldali combfeje elhalt. Az utóbbi miatt a járása a bal lábára kissé sántító, kímélő jellegű: állapotában kizárólag a csípőprotézis beültetése hozhatna kedvező változást. Betegségei következtében munkaképessége 67%-ban csökkent, harmadfokú csoportba sorolt rokkant. *(A Pécsi Ítéltábla Bf.II.68/2008/5. számú ítélete a nyomozati iratok 645. oldalán.)*

I.rendű vádlottkabátzsebéből lefoglalt kábítószer legalább 0,05 gramm kokainbázist tartalmazott, amely a jelentős mennyiség alsó határának 0,13%-a. Ekként I.rendű vádlottáltal forgalomba hozni kívánt kábítószer együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak legalább 331,43%-a. *(Az igazságügyi vegyészszakértő véleménye a nyomozati iratok 417-419. oldalain.)*

A másodfokú bíróság mellőzte az ítélet 5. oldalának 5. bekezdését, amelynek helyébe az került, hogy a vádlottak ismerték egymást.

-----

A fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás immár mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek megfelelően, azokat betartva, a tényállás megnyugtató felderítéséhez szükséges mértékben folytatta le; ennek során a feltárt és mérlegelési körébe vont bizonyítékokat külön-külön, illetve együttesen is a logika szabályainak megfelelően értékelte, tehát indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Miután az elsőfokú bíróság ítéletének a bizonyítékok értékelését taglaló részével a másodfokú bíróság túlnyomórészt egyetértett, így - figyelemmel a jogorvoslati kérelmek tartalmára - mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.

Nem megalapozott I.rendű vádlottvédőjének a Be.554/L.§ (3) bekezdésében foglalt eljárási szabály megsértésére alapított hatályon kívül helyezést célzó indítványa. Az 52. számú tárgyalási jegyzőkönyvből megállapíthatóan az elsőfokú bíróság 2016. november 7-én észlelte, hogy az utolsó érdemi tárgyalás óta három hónap eltelt, ezért a tárgyalást - anyagának ismertetésével - megismételte.

Az állandó bírói gyakorlat szerint a Be.287.§-ának (4) bekezdése olyan általános érvényű, a kiemelt jelentőségű ügyek elbírálása során is irányadó szabály, amely az időtúllépés és az időtúllépés nélküli tanácsváltozás esetére is biztosítja a tárgyalásnak az iratok ismertetésével történő megismétlését. A büntetőeljárásban tehát nincs olyan ok, amely miatt a tárgyalás előről kezdése szükségszerűen a tárgyalás olyan reprodukálását eredményezné, ami a már lefolytatott bizonyítás kötelező újrafelvételével járna. (*Büntetőeljárás jog. Kommentár a gyakorlat számára, a Be.554/L.§ (2) és (3) bekezdéseihez fűzött magyarázat.*) Ez egyúttal azt is jelenti, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott ítéletének bevezető részében a 2016. május 9-i és a 2016. július 11-i határnapokra.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a bizonyítékok mérlegelése során döntő jelentőséget tulajdonított a tettenérés tényének; annak tehát, hogy egy bűnügyi információ nyomán - az abban szereplő helyszínen és időpontban - a rendőrség a kábítószerrel visszaélés miatt korábban a törvénnyel már több alkalommal összeütközésbe került I.rendű **III.rendű vádlottat** elfogta, a jelentős mennyiség alsó határát több mint háromszorosan meghaladó mennyiségű kábítószer pedig lefoglalta.

Az akciót közvetlenül megelőzően, illetve annak megindulása után mindkét vádlott olyan magatartást tanúsított, amelyből csak az a következtetés volt levonható, hogy cselekményük tilalmazott jellegével mindketten tisztában voltak. I.rendű vádlottársa megérkezése és az üzletben tartózkodó vevő távozása után a bolt ablakát azonnal becsukta, ajtaját belülről bezárta. A nyomozó hatóság tagjainak megjelenésekor pedig **III.rendű vádlott** a kábítószer tartalmazó csomagokat az üzlet WC-jében próbálta eltüntetni, lehúzni.

Ezen túlmenően **III.rendű vádlott** a nyomozás során védője jelenlétében több alkalommal is beismerte a cselekmény elkövetését, egyúttal terhelő vallomást tett I.rendű vádlottra is. Előadásának tartalmát - saját cselekvőségét illetően - a

tárgyaláson ugyan némileg módosította, erre elfogadható magyarázatot adni azonban nem tudott.

I.rendű vádlottvallomását cáfolta ugyanakkor a ruházatából előkerült kokain, valamint az a digitális mérleg is, amelynek felületén a kokainon felül amfetamin-származékokat is kimutatott az igazságügyi vegyészszakértő. Hasonlóképpen az üzletben lefoglalt - bizonyítottan nem a bolti készlethez tartozó - nagy mennyiségű készpénz.

Mindezek mértéktartó és a logika szabályainak megfelelő értékelésével a másodfokú bíróság álláspontja szerint is csak az elsőfokú bírósággal egyező következtetésre lehetett jutni; arra tehát, hogy **III.rendű vádlott** a nála lévő kábítószer előzetes megállapodás alapján I.rendű vádlottnak készült átadni.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a lefoglalt amfetamint és kokaint I.rendű vádlottnak személyek számára kívánta értékesíteni, illetve az amfetamint **III.rendű vádlott** ilyen célból kívánta átadni a részére. I.rendű vádlottelőéletére és az amfetamin mennyiségére figyelemmel mindez részletesebb indokolást csak a kokain vonatkozásában igényelt. Döntő jelentőséget a másodfokú bíróság annak tulajdonított, hogy I.rendű vádlottvizetlémintájából kábítószer nyomait a szakértői vizsgálat nem mutatta ki, illetve a tőle lefoglalt digitális mérleg az amfetamin mellett kokain nyomait is hordozta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ugyanakkor több vonatkozásban helyesbítésre, illetve kiegészítésre szorult.

Az ugyanis I.rendű vádlotttekintetében szükségtelenül tartalmazza az összbüntetési ítélet alapítéletei tekintetében a büntetés-végrehajtási adatokat, az egyik alapítélet száma pontatlanul szerepel, illetve hiányoznak a másodfokú eljárásra vonatkozó adatok. Az összbüntetési ítélet kapcsán pedig az állandó bírói gyakorlatra figyelemmel nem azt kellett volna feltüntetni, hogy a büntetése mikor járt volna le, hanem a feltételes szabadság lejártának napját; a Btk.459.§ (1) bekezdésének 31. pontjában szereplő várakozási idő szempontjából ugyanis ennek van jelentősége.

A tényállás személyi részének **III.rendű vádlottra** vonatkozó részéből a vádelhalasztásra vonatkozó adatokat mellőzni kellett, hiszen azok már a bűncselekmény elkövetéséhez legközelebbi időpontban beszerzett, a nyomozati iratok 991. és 993. oldalain található erkölcsi bizonyítványban sem szerepelnek. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 97.§ (4) bekezdése szerint ezeket az adatokat a közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig; ezt követően hátrányos jogkövetkezmény már

nem állapítható meg.

Mellőzte emellett a másodfokú bíróság a **III.rendű vádlottal** szemben korábban kiszabott pénzbüntetés megfizetési időpontjának feltüntetését, miután ennek az ügy elbírálása szempontjából semmiféle jelentősége nincs.

Ami a történeti tényállást illeti, az ítélet 5. oldalának 5. bekezdése szükségtelen és nehezen követhető, részben a védők által is vitatott adatokat tartalmaz a vádlottak közötti kapcsolatra vonatkozóan, melyek a büntetőjogi felelősség megítélése szempontjából irrelevánsak. Ezért azokat a másodfokú bíróság ugyancsak mellőzte, és mindössze annak megállapítására szorítkozott, hogy I.rendű, II.rendű és **III.rendű vádlott** már a cselekmény elkövetését megelőzően is ismerte egymást.

Az igazságügyi vegyészszakértői véleményben a kokain hatóanyag-tartalma egy alsó és egy felső érték megjelölésével került meghatározásra. A Be.4.§ (2) bekezdésében írt jogelv helyes értelmezésének nyilvánvalóan az alacsonyabb érték figyelembe vétele felel meg, hiszen kétséget kizáró bizonyossággal mindössze ez tekinthető bizonyítottnak. Ezért a másodfokú bíróság I.rendű vádlottvonatkozásában a lefoglalt kokain tiszta hatóanyag-tartalmának mértékét, illetve az általa forgalomba hozni kívánt teljes kábítószer mennyiség tiszta hatóanyag-tartalmának nagyságát ennek megfelelően helyesbítette.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás ekként a Be.352.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

-----

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett I.rendű és **III.rendű vádlottak** büntetőjogi felelősségére. Erre tekintettel a vádlottak felmentését célzó jogorvoslati kérelmek nem voltak megalapozottak.

A cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak. Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a jelentős mennyiségre forgalomba hozattal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérleti alakzatát állapította meg I.rendű és **III.rendű vádlott** terhére.

Tekintettel arra, hogy a kábítószer nem jutott kereskedelmi forgalomba, a bűncselekmény befejezett alakzata nem kerülhetett szóba.

A következetesen érvényesülő ítélkezési gyakorlat szerint azonban a forgalomba hozatal az azzal szükségszerűen együtt járó átadáson túlmenően több résztvevőtevékenységből tevődhet össze, amely magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének

előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását; felöllelhet tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer akár további közbeékelődő személyek révén is bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. Ugyanakkor forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása akkor is, ha az egyetlen személyen keresztül egyszeri átadással történik. A forgalomba hozatal megkezdéseként - következésképpen kísérleteként - értékelendő a forgalmazással összefüggő fenti résztevékenységek tanúsítása (BH2002.299. számú eseti döntés; 1/2007. BJE III. pont).

Miután az irányadó tényállás alapján kétséget kizáróan meg lehetett állapítani, hogy I.rendű és **III.rendű vádlottak** között legalábbis az átadás helye és időpontja tekintetében megállapodásra, **III.rendű vádlott** részéről a kábítószer beszerzésére és helyszínre szállítására is sor került, így fel sem merülhet, hogy a szóban forgó bűncselekmény ne lépett volna kísérleti szakba.

-----

A büntetés kiszabása körében tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I.rendű vádlottat nem különös visszaesőként ítélte el.

A fentiek szerint helyesbített személyi körülményekből megállapítható, hogy I.rendű vádlottfeltételes szabadsága 2013. július 2-án járt le (Btk.39.§ (1) bekezdés). Az irányadó tényállás szerint a bűncselekmény elkövetésére 2015. május 23-án került sor, tehát az előző végrehajtandó szabadságvesztés végrehajthatósága megszűnésétől az újabb szándékos bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el.

I.rendű vádlottmegelőző elítélése - az akkor hatályos 1978. évi IV. törvény 282/A.§-a szerinti - kábítószerrel visszaélés büntette miatt történt. A Btk. hatályba lépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény 4.§ (1) bekezdése szerint a Btk.459.§ (1) bekezdés 31. pont a) alpontja alkalmazásában, ha az elkövető a korábbi bűncselekményt a Btk. hatályba lépését megelőzően követte el, figyelembe kell venni az 1978. évi IV. törvény szerinti ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményeket is.

A fenti jogszabály alapján tehát azt kellett megállapítani, hogy I.rendű vádlott a Btk.459.§ (1) bekezdésének 31/a. alpontja szerint különös visszaesőnek minősül. Így vele szemben a Btk.89.§ (1) bekezdése folytán irányadó felemelt büntetési tétel öt évtől huszonöt évig terjedő szabadságvesztés, amelynek középértéke tizenöt évi szabadságvesztés.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel.

I.rendű vádlottelőéletével kapcsolatban - a fentiekre figyelemmel - helyesen az súlyosító körülmény, hogy a különös visszaesést megalapozó elítélésen túlmenően is volt büntetve. Ugyanakkor nyomatékos enyhítő körülményként kellett értékelni a megromlott egészségi állapotát, illetve a bűncselekmény kísérleti szakban maradását. Ez utóbbi ugyan kétségtelenül a tettenérés következménye volt, ez azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem változtat azon a tényen, hogy a kábítószer nem került kereskedelmi forgalomba, így az egészségre káros hatása nem érvényesült.

**III.rendű vádlott** előéletével összefüggésben helyesen azt kellett súlyosító körülményként figyelembe venni, hogy - miután korábbi elítélésére kábítószerrel visszaélés vétsége miatt került sor - visszaesőnek nem minősülő különös bűnismétlő. Esetében is enyhítő körülmény a bűncselekmény kísérleti szakban maradása. Nem vette ugyanakkor javára figyelembe a másodfokú bíróság a nyomozás során tett beismerő vallomását; részben a tettenérésre, részben pedig arra figyelemmel, hogy annak saját magát terhelő részét a tárgyaláson megváltoztatta.

Az ekként értékelt bűnösségi körülményekre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések a Btk.79.§-ában meghatározott büntetési célokat megfelelően szolgálják, azok szükségesek, azonban elégségesek is elérésükhöz.

Következésképpen az ügyész büntetés súlyosítását célzó fellebbezése, illetve a vádlottak és védőik jogorvoslati kérelmének enyhítést célzó része sem bizonyult megalapozottnak.

I.rendű vádlottesetében a különös visszaesői minőség megállapítására tekintettel a Btk.38.§ (2) bekezdésének b) pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás időpontját is módosítani kellett, amely immár nem a büntetés kétharmad, hanem háromnegyed részének kitöltését követő napon lehet legkorábban esedékes.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az előzetes fogvatartás beszámításával kapcsolatban az elsőfokú bíróság nem tüntette fel a beszámítható időtartam végének pontos megjelölését, ezért azt pótolta. Ezen felül a **III.rendű vádlottól** lefoglalt 1.000 forintot a bűnügyi költség biztosítása érdekében a Be.157.§ (1) bekezdése alapján visszatartotta, illetve pontosította a bűnügyi költség állam által viselendő - számítási hiba folytán tévesen meghatározott - részét.

Összességében tehát a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése szerint a fentiek szerint megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.



Rendelkezett továbbá a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült 10.000 forint bűnügyi költség viseléséről is a Be.381.§ (1) bekezdése alapján, amelyet I.rendű vádlottvisel, míg a felmerült további 5.000 forint védői díj esetében - az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán - megállapította, hogy azt az állam viseli.

Pécs, 2017. július 6.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.B.40/2016/53. számú ítéletének I.rendű és **III.rendű vádlottakra** vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.5/2017/15. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2017. évi július hó 6. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.  
a tanács elnöke